

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **R. D.**, zast. JUDr. Petrem Janem Bakešem, advokátem, se sídlem U Olší 280, Velký Borek, proti žalovanému: **Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav**, se sídlem Masarykovo náměstí 1/6, Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2024, č. j. 39 A 35/2023-42,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce ze dne 13. 5. 2024 na vydání předběžného opatření, kterým se žalobce domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost odstranit údaj o pozbytí řidičského oprávnění žalobce v registru řidičů, **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **je p o v i n e n** zaplatit soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za návrh na vydání předběžného opatření **ve lhůtě 3 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) shora označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v neprovedení výmazu záznamu o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce), vyznačení údaje o pozbytí žalobcova řidičského oprávnění v registru řidičů a zaslání výzvy k odevzdání řidičského průkazu ze dne 15. 12. 2023.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností, jejíž součástí učinil také návrh na vydání předběžného opatření. V uvedeném návrhu požaduje, aby žalovanému byla uložena povinnost odstranit údaj o pozbytí žalobcova řidičského oprávnění v registru řidičů.

[3] Návrh na vydání předběžného opatření stěžovatel odůvodňuje především tím, že zásah žalovaného je intenzivní a stále trvá, což mu způsobuje vážnou újmu na jeho právech. Nelze po něm tedy spravedlivě požadovat, aby i jen dočasně musel nadále snášet takový zásah do své právní sféry, jaký představuje výkon trestu v podobě pozbytí řidičského oprávnění. Z tohoto důvodu je třeba prozatímně upravit postup žalovaného. Stěžovatel navíc ani neměl možnost proti rozhodnutí Městského úřadu Hořovice ze dne 30. 8. 2023 brojit řádným opravným prostředkem. Neexistuje přitom jiný způsob, jak pozastavit nepříznivé a neodčinitelné následky tohoto zásahu a jak zabránit tomu, že výsledný úspěch

stěžovatele nebude pouze formální a morální. Jedině vydáním předběžného opatření totiž nebude zmařen účel řízení vedeného před Nejvyšším správním soudem. Vydání předběžného opatření bude mít dopad do práv žalobce, ale nijak se nedotkne práv třetích osob. Vydáním předběžného opatření zároveň nenastane situace, že by stěžovatel nemohl řídičské oprávnění znovu pozbyt. Stěžovatel má za to, že se jedná i o ochranu žalovaného, neboť v případě, bude-li s kasační stížností úspěšný, vznikne mu právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na vydání předběžného opatření zdůrazňuje účel předběžného opatření a dodává, že tento institut má mimořádný a dočasný charakter, takže jeho použití je vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy, ve kterých hrozí vážná újma. Namítá, že stěžovatel konkrétně neuvedl, v čem by vážná újma měla spočívat a že taková újma stěžovateli ani nehrozí. Řidičské oprávnění navíc stěžovatel již pozbyl a nemá ani řidičský průkaz. Kromě toho požadavek stěžovatele spočívající v odstranění údaje o pozbytí jeho řidičského oprávnění v registru řidičů podle žalovaného nemá s ohledem na právní úpravu pozbytí a vrácení řidičského oprávnění žádný význam, takže tak nemůže být rozhodnuto. Napadený rozsudek je podle něj správný, tudíž nelze očekávat úspěch stěžovatele, který ani neprokázal splnění podmínek pro vydání předběžného opatření. Žalovaný stěžovateli dále vytýká, že v petitu návrhu výslovně neupřesnil, že požaduje vydání předběžného opatření. Považuje stěžovatelův návrh na vydání předběžného opatření za nedůvodný a navrhuje jej zamítnout.

[5] Podle § 38 odst. 1 s. ř. s., *byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.* Podle § 120 s. ř. s. se uvedené ustanovení přiměřeně použije i v řízení o kasační stížnosti.

[6] Pro vydání předběžného opatření musí být podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, současně (kumulativně) splněny tyto podmínky: „1) podaná kasační stížnost; 2) návrh na vydání předběžného opatření; 3) potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu; 4) podané vyjádření ostatních účastníků k návrhu na vydání předběžného opatření, je-li takového vyjádření potřeba; 5) přípustnost návrhu, tj. neexistence důvodů nepřípustnosti (zejm. § 38 odst. 3 s. ř. s.)“. Tyto podmínky, mimo podmínku č. 5 (která byla zákonem č. 303/2011 Sb. novelizujícím § 38 odst. 3 s. ř. s. odstraněna), dopadají i na nyní posuzovaný případ.

[7] V citovaném usnesení se Nejvyšší správní soud vyjádřil i k výkladu klíčového pojmu „vážná újma“. Vysvětlil, že je nutno jej „vykládat relativně autonomně a izolovaně od předběžného posuzování (přesněji řečeno odhadování) budoucí úspěšnosti navrhovatele předběžného opatření v řízení ve věci samé. Vážnou újmu je v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka-soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených [...]. V praxi půjde zejména o snahy

pokračování

správního orgánu proti vůli účastníka-soukromé osoby získat o účastníkovi informace, jež má k dispozici jen on, odejmout mu věci, které oprávněně drží či má v oprávněné detenci, či zabránit mu ve výkonu jeho práv nebo jej v něm citelně omezit (např. v právu užívat vlastněnou či pronajatou věc, v právu podnikat či provozovat jinou hospodářskou činnost).“

[8] Nejvyšší správní soud již ve své judikatuře dovodil, že potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením nastává „v těch případech, kde by nenařízením předběžného opatření vznikl prostor pro faktická jednání či právní úkony, jež by vytvořily nezvratný stav“ (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2017, č. j. 6 As 113/2017-61; ze dne 18. 7. 2018, č. j. 2 Afs 104/2018-86). K tomu, aby bylo možno návrhu na vydání předběžného opatření vyhovět, je především třeba, aby účastník, který jej navrhuje, dostatečně konkrétně tvrdil hrozící vážnou újmu, respektive takovou újmu odpovídajícím způsobem osvědčil (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2022, č. j. 10 As 245/2022-45, nebo ze dne 5. 4. 2018, č. j. 5 As 47/2018-129).

[9] V nyní posuzované věci stěžovatel podal kasační stížnost a návrh na vydání předběžného opatření, tudíž splnil první i druhou podmínku pro vydání předběžného opatření (viz výše odst. [6]). Nicméně Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedená východiska dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu žádnou konkrétní vážnou újmu ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s., která by mu hrozila, netvrdil, natož aby ji osvědčil. Stěžovatel pouze obecně uvedl, že jím namítaný zásah spočívající v pozbytí řidičského oprávnění je intenzivní a stále trvá, což mu způsobuje vážnou újmu. Z jeho argumentace tedy není zřejmé, v čem konkrétně má spočívat újma, která by mu vznikla v případě nevyhovění návrhu na vydání předběžného opatření, kterým se domáhá, aby byl vymazán údaj o pozbytí řidičského oprávnění v registru řidičů. Uvedené platí tím spíše v situaci, kdy stěžovatel již řidičské oprávnění pozbyl.

[10] Jakkoliv Nejvyšší správní soud chápe, že pozbytí řidičského oprávnění může mít pro stěžovatele nepříznivé následky, záznam údaje o uvedené skutečnosti v registru řidičů nepředstavuje hrozbu vážné újmy ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s. Tento údaj pouze zaznamenává existující realitu. Nejvyšší správní soud proto neshledal, že by se v případě zachycení údaje o pozbytí řidičského oprávnění v registru řidičů jednalo o takové zásadní narušení stěžovatelových práv, jehož strpění by po něm nebylo možno spravedlivě požadovat. Jak ostatně konstatoval Ústavní soud v usnesení ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 808/08, „institut předběžného opatření má mimořádný a dočasný charakter [...] Vydání předběžného opatření je proto vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce popsal slovy o (hrozící) vážné újmě (nikoli tak každé újmě).“ Z uvedeného vyplývá, že třetí z výše uvedených podmínek pro vydání předběžného opatření není splněna. Není proto třeba se zabývat ani naplněním zbylých podmínek.

[11] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že zákonné podmínky pro vydání předběžného opatření nejsou kumulativně splněny. Nezbylo tedy, než stěžovatelův návrh zamítnout (výrok I.). Nejvyšší správní soud podotýká, že tímto rozhodnutím nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[12] Podání návrhu na vydání předběžného opatření podléhá soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč podle položky 5 Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na vydání předběžného opatření vzniká dnem

právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla návrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích]. Podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích je tento poplatek splatný do tří dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost k zaplacení soudního poplatku uložena. Nejvyšší správní soud proto ve II. výroku uložil stěžovateli zaplatit soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Nebude-li soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření ve stanovené lhůtě zaplacen, Nejvyšší správní soud jej bude vymáhat.

V Brně dne 10. června 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 4 As 64/2024

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓